Ecclef. l. ca. Quaſi thus ardens in igne
Aliqñ ex ↄtritione. Aromata eñi integra
redolent modicū. fracta multū. in pulue-
rem ↄtrita plurimū. Aliqñ ex reuelatione
Balſamū enim clauſum nō ſentit ſed va-
ſe apto ſentitur. Johan. xij. Domus im
pleta eſt odore vnguenti. Aliqñ ex agitati
one. vnde dicit aug. Pari mō exagitatū
⁊ exalat fetorem cenū ⁊ fragrat ſuaue vng
uentū. Iſtis modis videtur fuiſſe cauſa-
tus odoꝛ beati dñici. Ipſe fuit totus igne
diuini amoris ↄcrematus. Unde cū tota
nocte in ecclia veſtimentis madefactis per
noctaret mane inueniebant ſicca ac ſi fuiſ-
ſent iuxta fornacē poſita Ipſe etiā totus
fuit per maceratōem ↄtritus. vnde tres ſin
gulis noctibꝫ recipiebat cū quadā cathe
na diſciplinas. Ipē etiam toti mundo fu
it reuelatus ꝑ exempla vite. ⁊ ꝑverba do-
ctrine. per miraculoꝝ operatōem. ⁊ per oꝛ-
dinis inſtitutōem. Ipē enim in vita actiā
ↄtemplatiua fuit ſedule exercitatus. vn
de dr̄ de eo. Nocte celi ꝑluſtrans lumina.
⁊c. Scdō iſte odoꝛ repleuit celū. In celo
quidē eſt quadruplex ager. Unus eſt ple
nus balſamo ſapie. ⁊ iſte ager eſt apoſtolo
rum. Secundus eſt plenus roſis patien
tie. ⁊ iſte eſt ager martirꝝ. Tercius eſt ple-
nus violis ↄtemplationis eterne. ⁊ iſte ē
ager ↄfeſſoꝝ. Quartus eſt plenus lilijs
mundicie. ⁊ iſte eſt ager virginum. Bea-
tus igit̃ dominicus fulget in agro apoſto
loꝝ ꝑ ſapiam. ideo in euangelio qd̄ de eo
legit̃ aſſimilat̃ luci fulgenti. Fulget etiā
in agro martirꝝ per caritatem ignitā. ideo
aſſilatur ibidē lucerne ardenti. Fuit in ag
ↄfeſſoꝝ per ↄtemplatōem ſupernam. ideo
aſſimilatur ibidem ciuitati eminenti. Ful
get in agro virginum per mundiciā. ideo
aſſimilat̃ ibidem lucerne ardenti. Fulget
in agro ↄfeſſoꝝ per ↄtemplatōem ſupernā
ideo aſſimilat̃ ibidem ſali ↄdienti. Tercō
iſte odoꝛ impleuit tumulum. Nec mirum
quia eius corpus fuit alabaſtꝝ plenū vn

guento omniū gratiaꝝ Can. iiij. Odor vn
guentoꝝ tuoꝝ ſuper omnia aromata. Fu
it apotheca plena aromatibꝫ omniū virtu
tum. Can. v. Gene eius ſicut areole aro-
matū. Fuit ortus plenus floribꝫ bonorū
opeꝝ. Eiuſdem. iiij. Surge aquilo ⁊ veni
auſter perfla ortū meum ¶ Ultimo dr̄ de
iſto odore ꝙ fuit a dei benedcōne emiſſus
cum dr̄. Cui benedixit dñs. Ipſe enim vt
habet̃ Geneſ. xlix. Fuit a deo benedictus
benedictōe celi deſuꝑ ꝓpter gratie ⁊ omni
um virtutū infuſionē. benedictionibꝫ abiſ
ſi iacentis deorſum. ꝓpter odoris ex tumu
lo emanatōem. benedictionibꝫ vbeꝝ ⁊ vul
ue ꝓpter filioꝝ ꝓpagationem.

¶ In die penthecoſtes.
Sermo primus.

Cor mundum

crea in me deus ⁊ ſpūm rectū
innoua in viſceribꝫ meis ⁊c.
Propheta volens petere grām ſpūſſancti
primo petit dari ſibi quiddā ante eius ad
uentū ſcꝫ cordis mundatōem cū dic. Cor
mundū crea in me deus Petit quiddā ſi
bi dari in eius aduentu ſcꝫ cordis innoua
tōem cum dicit. ⁊ ſpūm rectum innoua in
viſceribꝫ meis. Quiddam petit ſibi dari
poſt eius aduentū ſcꝫ gratie ↄfirmatōem.
cum ſubdit. ⁊ ſpū principali ↄfirma me.
¶ Petit igit̃ primo mundiciā cordis. Qui
enim vult ſpūm ſanctum recipe. debet cor
mundū habere. Rō huius eſt qꝛ ſpūſſanc
tus eſt columba celeſtis. Luce. iij. Deſcē
dit ſpūſſanctus ſicut columba in ipſum.
Eſt hoſpes honorabilis. Sap. xviij. So
lem ſine leſura boni hoſpitij preſtitiſti Eſt
amicus dulcis Eiuſdem. vij. Infinitus
theſaurus eſt hominibꝫ. quo qui vſi ſunt
pricipes effecti ſunt amicicie dei. Eſt bal-
ſami liquoꝛ ſuauis Eccleſiaſ. xxiiij. Qua
ſi balſamum non mixtum odoꝛ meus. qꝛ
ergo ſpiritusſanctus eſt celeſtis. ideo non
habitat in corde lutoſo. ⁊ per peccatum

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

moꝛtale inquīnato ſicut nec colūba ponit
pedem in luto. qḋ ſignificatum eſt Gene
ſis. viij. Ubi cum noe colūbam emiſiſſet
cum adhuc tota terra paludoſa eſſet non
inueniens vbi requieſceret ad archam eſt
reuerſa. Scḋo q2 eſt hoſpes honoꝛabilis
nō vult habitare in hoſpicio pulueribus
venialiū peccatoꝝ aſꝑſo. ideo dicit Gre.
Tergat ergo ſoꝛdes praui opis qui deo
pꝛeparat domū mentis. Tercio q2 ē ami-
cus dulcis vult habitare in loco floꝛido.
i. ameno ꝑ variaꝝ virtutum adoꝛnatōnē
Unde dilecta inuitat amicū ſuū dicens.
Can. j. Lectulus noſter floꝛid⁹ ē. Quar-
to q2 eſt balſami liquoꝛ ſuauis vult repo
ni in vaſe ſolido ꝑ pſeuerantiā. ⁊ p̄cioſo.
ꝑ caritatem veram Eccleſi. l. Quaſi vas
auri ſolidum ⁊c̄. In coꝛde igitur lutoſo ⁊
inquinato non habitat ſed fugit. Sap. j.
In maliuolam animā non introibit ſapi-
entia. neqꝫ habitabit in coꝛpe ſubdito pec
catis. In coꝛpoꝛe vero puluere venialiū
aſꝑſo habitat ſed non libenter. q2 quodā-
modo a multitudine venialiū contriſtaẗ.
Ephe. iiij. Nolite ꝯtriſtare ſpiritū ſanctū.
In coꝛde vero puro ⁊ floꝛido habitat de-
lectabiliter Sapi. viij. Delicie mee eē cū
filijs hominū. In coꝛde ſolido precioſo ⁊
firmo habitat ꝑſeuerāter. Johā. xiiij. Ad
eum veniemus ⁊ manſionē apud eum fa
ciemus ¶ Scḋo ꝯplexa petit quiddā ſibi
dari in eius aduentu. ſ. coꝛdis innouati-
onem. ſpūs eī ſanctus eſt ignis dei. Luc.
xij. Ignem veni mittere in terrā ⁊c̄. Et eſt
fons dei. p̄s. Quia apud te eſt fons vite
⁊c̄. Eſt auſter dī. Can. iiij. Surge aquilo
⁊ veni auſter ⁊c̄. Fac nos habitare in fo-
raminibꝫ petre. i. in vulneribꝫ xp̄i. Can.
ij. Surge ꝓpera amica mea. co. me. ⁊ ve-
ni ⁊ cetera. Quia ſpūſſanctus ē ignis dei
renouaẗ homo inſtar argenti deponendo
ſcoꝛiā peccati. Iſa. j. Excoquam ad purū
ſcoꝛiam tuam. quia eſt fons dei renouaẗ
inſtar aquile ⁊ cerui. Aquila nāqꝫ exuſta

radio ſolari ſe in aquam ꝓijcit ⁊ vetuſta-
tem deponit. Et ceruus pugnans cum ſer
pente hauſto veneno in fontem ſe ꝓijcit ⁊
venenū abijcit. Sic anima in fonte ſpūſ-
ſancti renouaẗ ſicut aquila nouam ꝯuer
ſatōnem aſſumendo. p̄s. Renouabitur vt
aquile iuuentus tua. Et inſtar cerui vene
nū abijciendo peccati. p̄s. Queādmodū
deſiderat ceruus ad fontē aquaꝝ ⁊ cetera
Quia eſt auſter dei renouaẗ aīa inſtar ac-
cipitris deponendo plumas vetuſtas vi-
cioꝝ induendo nouas plumas virtutū.
Job. xxxix. Nunquid per ſapientiā tuam
plumeſcit accipiter alas ſuas expandēs
ad auſtꝝ. q2 facit animā habitare in foꝛa-
minibꝫ. renouaẗ inſtar ſerpentis qui trā-
ſiens ꝑ foꝛamen anguſtū deponit vetuſtā
pellem. Et ſic anima habitans in vulne-
ribꝫ xp̄i ꝑ deuotōnem deponit vetuſtā cō-
uerſatōnem Ephe. iiij. Deponite vos ſm̄
pꝛiſtinam ꝯuerſatōnem veterem hominē
¶ Tercio ꝯplexa petit ſibi dari quiddā poſt
eius aduentū. ſ. gratie ꝯfirmatōē. Spūs
eñ ſcūs ꝯſeruaẗ ⁊ ꝯfirmaẗ ad ſimilitudi
nem aque pupille flamme lucerne. Dicit
ei ſpūſſanctus aqua Jo. iiij. Qui biberit
ex aqua quam ego dabo ei non ſitiet ine-
ternum. que ſicut ꝯſeruatur ꝑ decurſum.
ſic ſpiritusſancti gratia ꝑ bonoꝝ operum
exercicium. Ideo monet apoſtolus. ij. ad
Coꝛ. vi. Hoꝛtamur vos ne ī vacuū gra
tiam dei recipiatis. Scḋo ſpiritusſanctus
eſt ſicut pupilla que habet hominem diri-
gere ⁊ illuminare. Pſal. Spūs tuus bo
nus deducet me in terram rectam Sicut
ergo ipſa pupilla ꝯſeruaẗ ꝑ palpebꝛe op
poſitionem. ſic ſpūſſanctus ꝑ elemoſinaꝝ
largitionem Eccle. xvij. Elemoſina viri
quaſi ſacculus cum ipſo ⁊ gratiā homis
quaſi pupillā ꝯſeruabit. Tercio ſpūſſan-
ctus eſt ſicut flamma ſiue ignis qui habet
animā inflāmare ad amoꝛem. qui quidē
ſeruatur ꝑ appoſitionem lignoꝛum. Sic
ſpūſſanct⁹ ꝑ feruoꝛē ſanctoꝝ deſiderioꝝ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Eccleſ.xxviij. Scd̄m ligna ſiluaꝝ ſic ig-
nis exardeſcit. ¶ Quarto eſt ſicut lucerna
que illuīat ea que ſunt in domo anime. q̄
ſicut ꝯſeruatur ꝑ olei appoſitōem. ſic gra
tia ſpūſſancti per deuotōem. que quidem
per oleū ſignificatꝰ qꝛ facit aīam reb⁹ mun
di ſupenatare ⁊ in celū aſcendere. Iuxta
illud Iohan.iiij. Fiet in eo fons aque ſa
lientis in vitam eternā.

¶ De eodem Sermo.ij.

Sup quem requieſcit ſpūs meus
niſi ſup humilem ⁊ quietū ⁊ tre-
mentē ſermones meos. Verbū
iſtud legitꝰ yſa.lxvj. ſcd̄m aliam tranſlatō
nem. vbi notatꝰ ꝙ ſuper tria genera homi
¶ num requieſcit. Primo ſup humilē. Ia-
co.iiij. Deus ſupbis reſiſtit. humilibus
aūt dat grām. Hoc ſignificatū eſt Gene.
j. vbi ſcꝫ dꝛ. Spūs domini ferebatꝰ ſuper
aquas. Non enī fertur ſup terrā. qꝛ nō re
quieſcit in corde terreno. nec ſuper aerem.
qꝛ non requieſcit in corde elato. nec ſuper
ignem. qꝛ non requieſcit in corde igne cō
cupiſcentie inflammato. ſed ſup aquas.
qꝛ requieſcit in corde manſueto. Econtra
rio ſpūs malignus fertꝰ ſup terram. qꝛ da
ta eſt ſibi ad manducandū Gene.iij. Ter
ram comedes cunctis dieb⁹ vite tue. qꝛ
dyabolus terrena ſibi incorꝑat. Iſa.lxv.
Serpenti puluis panis eius Super aerē
quia datus eſt ſibi ad habitandū. Ephe.
ij. Sup principem poteſtatis huius aeris
Quia dyabolus ſupbos inhitat Iob.xlj
Ipē enim eſt rex ſup omnes filios ſupbie
Super ignē gehenne. qꝛ datus eſt ſibi ad
ꝯburendū. Mathe.xxv. Diſcedite a me
maledicti in ignem eternū qui p̄paratus
eſt dyabolo ⁊ angelis eius. Et ſuper ignē
ꝯcupiſcentie. qꝛ datus eſt ſibi ad ſuccen-
dendū Oſee.vij. Oēs adulterantes quaſi
clibanus ſuccenſus a coquente. Super a
quas aūt non ꝯfertur. qꝛ in corde ductili
⁊ manſueto nō ꝯmoratur ſed ibi ꝯtribula
tur. ps. Contribulaſti capita draconū in
aquis Ibi ſubmergitꝰ Exo.xv. Submer
ſi ſunt quaſi plumbū in aquis vehementi
bus ¶ Scd̄o requieſcit ſup quietis ama
torem cum dꝛ. ⁊ quietū. vnde apoſtoli re-
ceperunt ſpūm ſanctum ſedentes .i. a ſup
fluis curis quieſcentes In huius ſigni fi
catōem filij iſrahel non receperunt manna
q̄diu fuerunt in egipto. ⁊ q̄diu habuerūt
farinam egipti ⁊ q̄diu non tranſierūt ma
re egipti. Nam in egipto non eſt quies ne
qꝫ circa mare egipti. Illi aūt ſunt in egip
to qui ſunt in peccato. ⁊ iſti non pn̄t eſſe ī
quiete. Iſa.xlviij. Non eſt pax impijs di
cit dn̄s. Illi eciā retinent farinam egipti.
qui retinent adhuc delectatōem ⁊ cogitati
ones peccati. ⁊ tales non ſunt in quiete.
Iob.xvij. Cogitatiōes mee diſſipate ſunt
torquentes cor meū. Illi aūt non tranſie
runt mare egipti qui adhuc premuntꝰ va-
rijs ſollicitudinib⁹ mundi. Tales etiam
non ſunt in quiete Iohā.xvj. In mundo
preſſurā habebitis. in me aūt pacē. Qui
enim vult vt ſpūſſanctus ſup eum requi
eſcat ⁊ quietē habere deſiderat. exeat de te
nebroſitate peccati. abijciat reliquias ⁊ oc
caſiones peccati. ⁊ deſerat anxias curas
mundi ¶ Tercio requieſcit ſuper precep-
toꝝ dei obſuatorem. Ideo ſequitur. ⁊ tre
mentem ſermones meos. Qd̄ autem ob
ſuatio diuinorum preceptoꝝ diſponat ad
recipiendum ſpiritum ſanctum. hoc habe-
tur Iohannis.xiiij. Si diligitis me ſmo
nes meos ſeruate. ⁊ ego rogabo patrem
⁊ alium paclitum dabit vobis. Et etiam
ibidem. Si quis diligit me ſermonē me-
um ſeruabit ⁊ pater meus diliget eum. ⁊
ad eum veniemus ⁊ manſionē apud eum
faciemus. In tales enim venit ſpūſſcūs
inflammando. venit filius eos illuminan
do. venit pater in amore ⁊ cognitione eos
conſeruando. Quantumcunqꝫ vero ſunt
aliqui humiles. vel quietis amatores vel
preceptorum dei conſeruatores. Tamen
ꝑfecte ſpūſſanctus in eis non requieſcit.

In peccatoribꝫ enim nullo modo requie/
ſcit. qꝛ in eis ē pugna ꝯtinua. In ſanctis
autem qui ſunt in via requieſcit. ſed non
ꝑfecte requieſcit ſed ſemiplene. naꝫ in eis
eſt requies ſemiplena. In beatis autē re/
quieuit ꝛ ꝑfecte requieſcit. quia in eis eſt
plena requies ꝛ ꝑfecta. In huius ſignifi
catōnem noe ter emiſit colūbam. In pri/
ma miſſione cum terra eſſet adhuc palu/
doſa nullatenus requieuit ſed ad archaꝫ
rediit. ꝑ qđ daẗ intelligi ꝙ ſpūſſanctus
non requieſcit in peccatoribꝫ qui habent
corda immūda ꝛ in ꝯtinua pugna. Iſay.
lvi. Cor impij quaſi mare feruens quod
quieſcere non poteſt. Et redūdat fluctus
eius in conculcatōnem ꝛ in lutū. In ſcđa
emiſſiōe columba requieuit. qꝛ requieuit
ſup arborem oliue. ſed non ꝑfecte requie
uit qꝛ iteꝝ ad archam rediit. ꝑ qđ daẗ in
telligi ꝙ ſpūſſanctus in cordibꝫ ſanctoꝝ
qui ſunt in via requieſcit ꝓpter mūdiciā.
ſed non ꝑfecte in eis requieſcit. qꝛ adhuc
a corpe habent pugnam Gal. v. Caro cō
cupiſcit aduerſus ſpm̄. ꝛ ſpiritus aduer/
ſus carnem. In tercia emiſſiōe columba
ꝑfecte requieuit. qꝛ vltra ad archam non
rediit. Per quod daẗ intelligi ꝙ ſpiritus
ſanctus ſup eos qui ſunt in patria ꝑfecte
requieſcit cū in eorū cordibꝫ ſit pax plena
ꝛ requies ꝑfecta Iſa. xxxij. Sedebit po/
pulus meus in pulcritudine pacis. in ta/
bernaculis fiducie in requie opulenta.

De eodem Sermo. iij.

Repleti ſunt omnes ſpūſctō ꝛc.
Actu. ij. Perfecta liberalitas in
tribꝫ cōſiſtit. ſ. quando quis dat
multum multis ꝛ precioſa. Deus hodie
fuit valde liberalis. qꝛ dedit multum cuꝫ
dicitur Repleti ſunt. Dedit multis cum
diciẗ. omnes. Et dedit donum vtile ꝛ pre
cioſum. cum diciẗ. ſpiritu ſancto. Dedit
quidaꝫ apoſtolis multum. qꝛ eis dedit in
abundantia ſpiritum ſanctum. Licꝫ enim
ſancti viri in preſenti vita ſunt quibuſdā
guttis ſpiritusſancti aſpſi Apoſtoli tamē
fuerunt fluuiali abundantia pleni. Johā
nis. ſeptimo capitulo. Flumina de vētre
eius fluent aque viue. hoc autem dicebat
de ſpiritu quem erant accepturi credētes
in eum. De iſto flumine dei dicitur. Eze/
chielis. quadrageſimoſeptimo capitulo.
Menſus eſt mille cubitos ꝛ traduxit me
per aquam vſcꝫ ad talos. rurſus mēſus
eſt mille ꝛ traduxit me per aquā vſcꝫ ad
genua. rurſus menſus ē mille ꝛ duxit me
per aquam vſcꝫ ad renes. ꝛ menſus eſt
mille torrentem quē non poterat tranſire
quoniam intumuerunt aque ꝓfunde tor
rentis qui non potuit tranſuadari. In ta
lis namcꝫ eſt tota corporis ſupportatio.
In genubus eſt deambulatio. In renibꝫ
eſt fomes ꝛ libido. In aquis intumeſcen
tibus eſt abundantie plenitudo. In iſtud
ergo flumen ſpiritusſcti apoſtoli ſunt tra/
ducti vſcꝫ ad talos quādo ſunt facti for/
tes ad ſuſtinendum pondus omniū paſſi
onum ꝛ cetera. Pſalm̄. Ego confirmaui
columnas eius. Vſcꝫ ad genua quando
facti ſunt magnanimes ad ꝓgrediendū
ꝛ aggrediendum opera virtutum. Pſal.
Ibunt de virtute in virtuteꝫ. Vſcꝫ ad re
nes quando debilitatus ꝛ extinctus eſt in
eis omnis fomes ꝛ concupiſcentia. ps.
Inflammatum eſt cor meum ſcilicꝫ igne
ſpiritusſancti. ꝛ iō renes mei mutati ſunt
Aque vero huius fluminis vehementer
in apoſtolis intumuerunt quia datus eſt
eis ſpirit9 in abundantia Iſaie triceſimo
capi. Spiritus eius ſicut torrens inun/
dans vſcꝫ ad medium colli. In alijs vo
ſanctis flumen ſpiritusſancti aſcendit in/
fra collum. In apoſtolis autem vſcꝫ ad
medium colli. In chriſto ihesu autem vſ/
cꝫ ſupra collum quia non ad menſuram
recepit ſpiritum. Fuerunt autem apoſtoli
repleti quadruplici menſura ſpiritusſanc
ti. De qua dicitur. Luce. ſexto capitulo.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Menſuram bonam ⁊ confertam. Menſu
ram quidē bonam habuerunt in ſua iuſti
ficatione Roma. v. Caritas dei diffuſa ē
in cordib⁹ noſtris ⁊c. Confertam habue-
runt in alioꝝ ꝯuerſatione. Deus enim ſu
pra illud qđ neceſſe erat eis ad iuſtificatō
nem ꝯtulit. ⁊ addidit ea que neceſſaria e-
rant ad alioꝝ ꝯuerſionem. ſcꝫ eloquentiā
verbi. ardorem zeli. ſcripturaꝝ intelligenti
am. in aduerſis firmam conſtantiam. ⁊ in
miraculis faciendis magnam potentiam
Habuerunt menſuram coagitataꝫ in ſui
ꝯfirmatione. qꝛ nunꝙꝫ ab ipſa cadere po-
tuerunt. Pſal. Verbo domini celi firma-
ti ſunt ⁊c. Et habuerunt menſuram ſuper
effluentē in doctrinaꝝ abundanti emana
tione qua totum mundū doctrinis reple-
uerunt. Pſal. Flumē dei repletū eſt aq̄s
Ex iſto flumine deriuati ſunt multi riui. i.
doctoꝝ ſententie multe. ⁊ ex iſtis riuis pro
ceſſerunt multa ſtillicidia id eſt moderno
rum doctoꝝ dicta. vnde ſequitur. Riuos
eius inebrians multiplica genimina eius
Secundo liberalitas dei attendit̄ in hoc
ꝙ dedit multis. in hoc ꝙ dicitur omnes.
Si ergo repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto
ergo peccatores qui non ſunt repleti nō
ſunt de numero vniuerſi. Omnia enim en
tia aut habent eſſe aut viuere. aut ſentire.
aut ratiocinari. aut intelligere. Peccato-
res autem non habent eſſe. qꝛ omne eſſe ē
a forma. Forma vero ipſius eſſe ſpūalis
eſt caritas Iuxta illud Philipp. iij. Ob
ſeruate eos qui non ambulant ſicut habe
tis formam noſtram. Quia igit̄ peccato-
res non habent formam eſſe ſpūalis. ideo
non habent eſſe ſpūale. vnde đꝛ de dyabo
lo Iob. xviij. Habitant in tabernaculis
illius ſocij eius qui non eſt. Secundo nō
habent viuere. Duo enim ſunt ſigna vite.
ſcꝫ ſenſus ⁊ motus. Ipſi aūt non habent
ſenſum dilectionis vel cognitionis diuīe
nec motum oꝑationis bone. ps. Oclos
habent ⁊ non videbunt. hoc quo ad ſenſū
diuine dilectionis ⁊ cognitōnis. duo enī
oculi ſunt intellectus ⁊ affectus. Pedes
habent ⁊ nō ambulabunt. hoc quo ad mo
tum bone operationis. Tercio non habēt
ſentire. Non enim ſentiunt dyabolicas tē
ptationes nec deceptiones. Ideo autem
non ſentiunt qꝛ ꝯſentiunt. Ille enim ſen
tit qui diſſentit Prouerbioꝝ. xxiij. Verbe
rauerunt me ſed non dolui. traxerunt me
⁊ ego non ſenſi. Quarto non habent ratō
cinari. quia non viuunt ſcđm rationē. ſed
ſm̄ ſenſualitatem. ⁊ ideo nō ſunt rationa
biles ſed brutales Pſal. Facti ſunt ſicut
equus ⁊ mulus quib⁹ non eſt intellectus
Quinto non habent intelligere. quia vera
intelligentia eſt deum timere ⁊ a malo re-
cedere. Prouerbio. xxviij. Ecce timoꝛ do
mini ipſe eſt ſapientia. ⁊ recedere a malo
eſt intelligentia. Tercio oſtenditur libe-
ralitas dei. qꝛ dedit donū precioſum cum
dicit̄ Spūſancto. Ideo autem ſpūm ſan
ctum receperūt. qꝛ habuerunt corda pura
⁊ caritate vnita ⁊ fuerunt receptacula mū
da. ſicut cantat eccleſia. Inuenit eos rece
ptacula munda ⁊ tribuit eis cariſmatū do
na. Inuenit eos ꝯcordes in caritate. Qua
tuoꝛ enim ſunt que de facili ſe infundunt.
ſcꝫ aer dum attrahit̄. lux dummodo fene
ſtra aperiat̄. aqua dummodo loca depreſ-
ſa inueniat. ⁊ ignis dummodo materiam
preparatam habeat. Et qꝛ ſpūſſanctus ſig-
nificat̄ per aerem. lucē. aquam ⁊ ignem. iđ
inſtar aeris ſe ſtatim diffundit dum modo
attrahat̄ deſiderio cordis. Pſal. Os me
um aperui ⁊ attraxi ſpūm. inſtar lucis dū
modo aperiat̄ feneſtra volūtatis. Apocal.
iij. Ego ſto ad oſtiū ⁊ pulſo ⁊c. Inſtar aq̄
dummodo inueniat coꝛ depreſſum. id eſt
humile ⁊ manſuetū. Pſalm̄. Qui emit-
tit fontes in conuallib⁹. Inſtar ignis dū-
modo inueniat ligna bonoꝝ opeꝝ. Eccleſi
aſtici. xxviij. Sicut ligna ſiluarum ſic ig-
nis exardeſcit ⁊c.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

De eodem Sermo .iiij.

Rogabo patrem meum ⁊ alium paraclitum dabit vobis ſpiritum veritatis quem nō pōt mūdus accipere Jo. xiiij. Per mūdum in hoc loco intelligunt amatores mundi .i. ſuperbi. auari ⁊ luxurioſi. Iſta enim tria peccata ſpiritumſanctum ne recipiatur impediūt ⁊ recepto malam remuneratōnem impendūt ⁊ male remuneratū expellunt. Primo igitur ne recipiatur impediunt. ⁊ hoc oſtendit Criſoſt. ſuper mathe. per tria exempla dicens. Si leoni oſtendatur pratum virens nō excitatur eius appetitus ad comedendū. quia non eſt natura eius comedere herbas ſed carnes Si pluuia cadat ſuper lapidem. lapis quidem a foris balneatur. ſed ītus manet ſiccus. Si vaſe pleno aceto guttam mellis infundas. mel perdis ⁊ acetum non immutabis. Per leonem igitur carnes comedentem intelligunt homīes carnales qui nihil ſpūale accipere poſſunt. quia non eſt natura ſua .i. ꝯſuetudo ſua appetere herbas virentes .i. celeſtes amenitates. ſed carnes id eſt carnales voluptates .j. Cor. ij. Animalis homo non percipit ea que ſunt ſpūs dei. Per lapidem intelligunt ſuperbi. qui habent cor durum. Job. xlj. Cor eius indurabitur ſicut lapis. Et ideo pluuia ſpūſſancti cor eius deforis tm̄ attingit. intus autem intrare non poteſt. quia cor eius durum ⁊ clauſum habet. Et ideo interius ſiccus remanet. ⁊ dicere poteſt illud ps. Anima mea ſicut terra ſine aqua tibi. Per acetum intelligunt auari qui habent cor plenū aceto .i. amore mūdano. Ideo ſi aliqua dulcedo ſpūſſancti cor eius intrauerit nō pōt ſentiri. quia pre abūdantia amoris mūdani perditur ⁊ ſuffocatur. ideo dicit Aug. ſuper illō Diligite dn̄m omnes ſancti eius. Diſce non diligere mundum vt diſcas diligere ipſum deum. Auerte vt ꝯuertaris. funde vt implearis. Scd̄o iſta tria peccata remuneratōnem impēdunt. Sicuti enim dicit Augu. immo Innocentius tercius in quadam decretali Tria ſunt que male remunerant hoſpites ſuos .ſ. mus in pera ignis in ſinu. ⁊ ſerpens in gremio. Mus in pera eſt ſuperbia ī anima que omnia bona ſpūalia comedit ⁊ corrodit Ezech. vi. Non te extollas in cogitatōne anime tue velut thaurus ne forte elidatur virtus tua per ſuperbiam. ⁊ folia tua comedat ⁊ fructus tuos perdat ⁊ relinquaris velut lignum aridum in heremo. Ignis in ſinu eſt auaricia ī affectu que omnia ſpūalia que ī anima inuenit annihilat ⁊ ꝯſumit. Job. xxxi Ignis eſt vſque ad ꝯſummatōnem deuorans ⁊ omnia eradicans genimina ⁊c. Iſte eſt ille ignis de quo dicitur Prouer. xxx. Ignis enim nūquam dicit ſufficit. Serpens in gremio eſt luxuria in animo que ibi venenū diffundit ⁊ vitam gratie extinguit. Prouer. v. Fauus ſtillans labia meretricis. Eiuſdem. xxiij. Ingreditur blande ſed in nouiſſimo mordebit vt coluber. ⁊ quaſi regulus venena diffundet. Tercio iſta mala que dicta ſunt ſpiritum ſanctum male remuneratum expellunt. Sicut autem colligitur ex dictis ſalomonis. ⁊ quedā gloſa hoc tangit. Tria ſunt que expellunt hominem de domo ſcilicet fumus. ſtillicidiū ⁊ mala vxor. Per fumum intelligitur ſuperbia que in altum aſcendit ⁊ cito deficit Pſal. Aſcēdit fumus ⁊c. Iſte fumus ſuperbie ſpiritum ſanctum de corde expellit ⁊ ne reuertatur ſemper reſiſtit. Actu. vij. Dura ceruice ⁊ incircūciſi cordibus ſemper vos ſpiritui ſancto reſtitiſtis. Per ſtillicidium intelligitur ipſa auaricia. quia ſtillicidium hominem in domo inquietat. ſic auaricia varijs quidem ſollicitudinibus ⁊ diuitijs animam ſuffocat. Iuxta illud Luce octauo capitulo. A ſollicitudinibus ſuffocantur. Tales enim ſpiritum ſanctū expellunt. Cum tamen dicatur prime. ad theſſa. quinto. Spiritū nolite extinguere

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Per malam vxorem intelligitur carnalis
ↄcupiſcentia que ſemꝑ cum ratõe litigat
Iuxta illud Gala.v. Caro ↄcupiſcit ad⸗
uerſus ſpũm. ⁊ iſti tales ſpũm ſanctum ⁊
filium dei pedibꝰ immundis ↄculcant. ⁊
ↄtumelia dehonorant. Hebre.x. Quãto
magis putatis deteriora mereri ſupplicia
qui filium dei ↄculcauerit ⁊ ſpiritui gratie
ↄtumeliam fecerit. De hac vxore ſiue cõ
cupiſcentia carnali Roma.viij. Pruden
tia carnis mors eſt. Voluptas enĩ carnis
ita tenet hominẽ in delicijs ꝙ ad eternas
delicias ꝑuenire nõ deſiderat. Unde in fi
gura huius dicitur .iij. Regũ.xij. ꝙ fecit
Ieroboam duos vitulos aureos. vnuz
in dan. alium in bethel ne populus reuer⸗
teretur in iheruſalem ſed ipſos adorarent
Qui vituli ſunt duplex laſciuia. ſcʒ volup
tas carnis ⁊ vanitas mundi quas tã cle⸗
rici ꝙ̃ layci adorant. ⁊ ad celeſtem iheruſa
lem ire non laborant. Ad hunc vitulum
ↄflatilem faciendũ populus iſrahel inau⸗
res ꝓiecit. q² quicꝗ̃ habet homo precioſũ
ad hoc expendit vt voluptas vel vanitas
impleatur. ⁊ ſic voluptas carnalis ſpũm
ſanctum expellit.

¶ De eodem Sermo.v.

Ignem veni mittere in terram. et
quid volo niſi vt accendatur. Lu
ce.xij. De iſto igne ſpũſſancti q̃⸗
tuor ſunt videnda. Primo qualis fuerit
quantũ ad ſimilitudinẽ. q² venit in ſimili
tudinem lingue. ⁊ potiſſima ratio fuit vt
hic oſtendat̃ quale linguagium ſit in celo
q² ibi non ſunt niſi verba ignita ⁊ verba a⸗
moris. Deus enim tres ꝓuincias fecit. ſ.
ꝓuinciam celeſtem. ꝓuinciam terreſtrem
⁊ ꝓuinciam infernalem. ⁊ in qualibet pro
uincia poſuit ꝓprium linguagium. Eſt enĩ
linguagium ꝓuincie celeſtis deũ laudare
⁊ benedicere. ps. Beati qui habitant in do⸗
mo tua dñe in ſecula ſeculoꝝ laudabunt
te. Et linguagium ꝓuincie terreſtris eſt de
terrenis tractare Iohan.iij. Qui de terra
eſt de terra loquit̃. Sed linguagium pro
uincie infernalis eſt maledicere ⁊ blaſphe
mare. Iſa.viij. Cum eſurierit iraſcetur ⁊
maledicetur regi ſuo ⁊ deo ſuo. Cognoſci
tur autem quiſquis de qua ꝓuincia ſit ad
linguagium ⁊ ex linguagio ſuo ſeu loque
la. Unde dictum fuit petro Math.xxvj.
Galileus es. nam ⁊ loquela tua manife⸗
ſtum te facit. Cum igit̃ quis loquitur ver
ba laudis ⁊ edificationis ꝓximi ſignũ eſt
ꝙ eſt de prouicia celi ⁊ de ꝓuincia celeſti.
Unde dicebat dominus Iohannis.viij
Quare loquelam meã non cognoſcitis.
Quando autem quis loquit̃ verba terre⸗
na ſignũ eſt ꝙ eſt de ꝓuincia mundi ſeu
terreſtri. j. Iohannis.iiij. Ipſi de mundo
ſunt ⁊ de mundo loquunt̃ ⁊ mundus eos
audit. Quando vero aliquis loquit̃ ver⸗
ba mendacij ⁊ blaſphemie tunc eſt ſignuz
ꝙ eſt de ꝓfeſſione ⁊ ꝓuincia ipſius miſe⸗
rabilis inferni. quia iſtud eſt ꝓprium ling
uagium demonis infernalis. Iohan.viij
Cum loquit̃ mendacium ex ꝓprijs loqui
tur. ¶ Secundo videndũ eſt qualis ſit iſte
ignis quantũ ad virtutem. Habet enĩ vir
tutem inclinatiuã. q² alta humiliat ⁊ inci
nerat ⁊ annihilat. Habet virtutẽ eleuati
uam. q² ſurſum fertur ⁊ tendit. Habet vir
tutem coadiuuatiuam fluida. q² ſolidat ⁊
adiuuat. Sic ſpũſſanctus ſcd̃m dyonſi⸗
um in libro de diuinis nominibꝰ habet vᷣ
tutem inclinatiuam. q² illos quos replet
inclinat inferius per ſui humilitatem ⁊ cõ
temptum. ps. Auferes ſpũm eoꝝ ſcʒ ſup
bie ⁊ deficient ſcʒ a ſeipſis. ⁊ in puluerem
ſuum reuertentur per ſui annihilatioem ⁊
contemptũ. ¶ Secũdo habet virtutem ele
uatiuam. quia eleuat eos ſuperius per de
ſideriũ eternoꝝ. Ezechielis.viij.ca. Ele
uauit me ſpũs inter terram ⁊ celum ⁊ du
xit me in iheruſalem in viſione dei. ¶ Ter⸗
cio habet virtutem coadiuuatiuam ꝑ con
cordiam ⁊ vnitatem moꝝ. ad Ephe͂ſ.iiij.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Sollicitī ſeruare vnitatem ſpūs in vin/
culo pacis. Uirtus nāqꝫ ignis in hoc ꝯſi
deraꝫ qꝫ ſubſternit ſibi ōnia alia elemēta.
ſcꝫ terram in carbonibꝫ. aerem ī flamma.
aquam in balneo calido. Sic ⁊ ſpūſſcūs
ſubſternit ſibi terrenā cupiditatē Grego.
in omelia. Qd̄ ſpūſſcūs apoſtolos ī tāte
celſitudinis culmen erexit. Quid aliud
dixerim niſi ꝙ mentes terrenoꝝ celos fe
cit Ambicioſam vanitatē. ps. Qui emit
tit fontes in ꝯuallibꝫ. i. gratiaꝫ ſuam pre/
ſtat humilibꝫ. Et voluptuoſam carnali/
tatem. Gal. v. Spiritu ambulate ⁊ deſi/
¶ deria carnis non ꝑficietis. Tercio viden
dum eſt qualiter iſte ignis extinguiꝫ. Nā
extinguiꝫ primo ꝑ ventū ſupbie Job. j.
Uentus veniens a regione deſerti ꝯcuſſit
quatuor angulos domus. Quatuor eniꝫ
āguli domus ſpūalis ſunt fides. ſpes. ca
ritas ⁊ bona oꝑatio. Scḋo ꝑ lignoꝝ ſe/
parōnem. i. ꝑ ſpm̄ diſcordie. Sicut enim
anima nō viuificat mēbra ſeꝑata. nec ig/
nis inflammat ligna diuiſa. ſic nec ſpirit⁹
ſanctus illos inflammat qui ſunt diuiſi
a deo ꝑ mortalem culpam Iſai. lix. Ini/
quitates veſtre diuiſerunt inter vos ⁊ deū
veſtꝝ. vel a ꝓximo diſcordia mediāte ſeu
ꝑ diſcordiam. Luc. xi. Omne regnum in
ſe diuiſum deſolabiꝫ. Uel ab eccleſia per
excōicatōnis ſententiam. Math. xviij.
Si eccleſiam non audierit ſit tibi ſicut
ethnicus ⁊ publican⁹. Tercio extinguiꝫ
ꝑ aquam luxurie Eccle. iij. Ignem arden
tem extinguit aqua. Cetera namqꝫ vicia
non omnino extinguunt igniculū cordis
quin aliquando ibi remaneāt alique affe
ctiones bone voluntatis. Luxuria auteꝫ
adeo extinguit ꝙ nihil ſpūale in corde re
linquiꝫ ſed totus hō caro efficiꝫ. ¶ Quar
to videndum eſt qualiter iſte ignis ꝯſer/
uaꝫ Et hoc fit ꝑ lignoꝝ appoſitiōem. id ē
bonoꝝ opeꝝ multiplicatōnē Eccī. xxviij.
Scḋm ligna ſilue. ſic ignis exardeſcet.
Leuit. vi. Ignis in altari meo ſꝑ ardebit
quem nutriet ſacerdos ſubijciēs ligna ꝑ
ſingulos dies. Scḋo ꝑ cineris aſꝑſionē
i. memorie mortis ſuꝑinductiōem Job.
xvi. Operui cinere carnem meā. ij. Cor.
iiij. Habemus theſauꝝ iſtum in vaſis fi/
ctilibꝫ. Tercio ꝑ ſufflatōnem. i. frequentē
meditatōnem Eccle. xxviij. Si ſufflaue/
ris quaſi ignis exardebit. Nihilominus
⁊ ipſe chriſtus ſufflat Johā. xx. Inſuffla
uit ⁊ dixit Accipite ſpm̄ ſanctū. Quarto
ꝑ diligentem ab omni ꝯtrario ꝯſeruatio
nem. i. ꝑ malaꝝ ſocietatū vitatōnem. Ex
mala enim ſocietate homo puertiꝫ in in/
tellectu ꝗtum ad cognoſcenda Prouer.
xiij. Qui cum ſapientibꝫ gradiꝫ ſapiens
erit. Amicus ſtultoꝝ efficieꝫ ſimilis. In
quinatur in affectu ꝗtum ad diligenda.
Eccle. xiij. Qui tetigerit picem inquina/
biꝫ ab ea Et emoleſcit in effectu ꝗtū ad
oꝑandum Iere. j. Recedite de medio ba
bilonis ne forte emoleſcat cor veſtꝝ.

¶ De eodem Sermo. vj.

De excelſo miſit ignem ī oſſibus
meis ⁊ erudiuit me. Treñ. j. ca.
Hec poſſunt eſſe v̄ba eccleſie re
colentis aduentū ſpūſſancti in apoſtolos
ꝑ quos ad fidem eſt erudita. In quibus ¶
verbis quatuor oſtenduntꝫ. Primo vnḋ
miſſus eſt qꝫ ḋ excelſo. In beata quidem
trinitate ē quadruplex excelſum. Primū
eſt infinite poteſtatis Johā. xij. Excelſior
quidem celo eſt ⁊ quid facies. Secundū
eſt infinite varietatis. ꝑ qḋ omnia ꝓſpi/
cit ⁊ cognoſcit. ps. Dñs ꝓſperit de excel
ſo ſancto ſuo. Tercium eſt infinite carita/
tis. Iſa. vi. Uidi dñm ſedentem ſuꝑ ſo/
lium excelſum ⁊ eleuatum. Quartum eſt
infinite bonitatis ꝑ qḋ oculo ſuo miſcḋie
nos reſpicit. ps. Excelſus dñs ⁊ hūilia re
ſpicit. De iſto quadruplici excelſo iſte ig
nis ſpiritusſancti in apoſtolos eſt miſſus
In ipſis eñ erat quadruplex defectus.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Primus quantum ad interpretatiuam.
qꝛ timidi erant ꝯfiteri xp̄m. ſicut patet in
principe apoſtoloꝝ. qui dum mori timuit
vitam negauit. Secundus eſt quantum
ad intellectiuam. qꝛ multa ignorabant q̄
tamen ipſos ſcire expediebat. Johā.xvj.
Adhuc habeo vobis multa dicere ſed nō
poteſtis portare modo. Tercius q̄tum ad
affectiuam. qꝛ in amore dei adhuc tepidi
⁊ frigidi erant. nec xp̄m eo mō diligebant
quo eum diligere debebant. Johan.xiiij.
Si diligeretis me gauderetis vtiqꝫ quia
vado ad patrem. Quartus q̄tum ad ope
ratiuam. qꝛ infirmi erant ad aggrediendū
opera fortia ⁊ virtuoſa. qḋ innuit̄ Math.
ix. Nemo immittit ꝯmiſſuram panni ru-
dis in veſtimentum vetus ⁊c̄. Quia igit̄
habebant defectū quantum ad interpreta
tiuam miſſus eſt ſpūſſanctus de excelſo ī
finite poteſtatis vt timidos roboraret. qui
enim prius timebant tacendo poſtmoduꝫ
non timuerunt cum fiducia ꝯfitendo. Ac-
tu.iiij. Repleti ſpūſancto loquebant̄ cum
fiducia verbum dei. Qui prius timebant
ꝯfiteri in vna lingua poſtmodum ſunt cō
feſſi in omnibꝫ linguis. Actu.j. Ceperunt
loqui varijs linguis. Et qui prius time-
bant fragilem mulierē poſtmodum nō ti
muerunt principem neqꝫ imperatorē. Ac
tu.v. Obedire magis oportet deo q̄ ho-
minibꝫ ¶ Secundo qꝛ habebant defectuꝫ
quantum ad intellectiuaꝫ miſſus eſt de ex
celſo veritatis infinite vt inſcios edoceret
Johannis.xvj Cum autem venerit ſpūs
veritatis docebit vos omnem veritatem.
ſcꝫ vite ⁊ doctrine. ⁊ iuſticie. Sapie.viij.
Sobrietatem enim ⁊ ſapientiam docet at
qꝫ iuſticiam ⁊ veritatem. quibꝫ vlterius ni
hil eſt in vita hominibꝫ. ſobrietatem quo
ad veritatem vite ⁊ prudentiam quo ad ve
ritatem doctrine. ⁊ iuſticiam quo ad veri-
tatem iuſticie ¶ Tercio quia habebant de
fectum quo ad affectiuaꝫ miſſus eſt de ex
celſo infinite caritatis vt frigidos inflam
maret. Inflammauit enim corda eorum.
Gregorius Foris apparentibꝫ linguis ig
neis. intus facta ſunt corda inflammātia
Eorum verba. Gregorius. In igneis lin
guis apparuit ſpiritus. quia oēs quos
repleuerit. ardentes pariter ⁊ loquentes
facit. Etiam eoꝝ opera. Job viceſimoſep
timo. Nonne veſtimenta tua calida ſunt
cum perflata fuerit terra auſtro ¶ Quar-
to quia ipſi habebunt defectum quantum
ad operatiuam miſſus eſt de excelſo infini
te bonitatis. vt eos perficeret ⁊ conſum-
maret. Nam qui prius faciebant opa de
bilia poſtmodum aggreſſi ſunt fortia. Ag
greſſi ſunt autem quoddam opus quod
eſt ſupra naturam. id eſt caſtitatem ſerua-
re. Jheronimus. In carne preter carnem
viuere non humanuꝫ. ſed angelicum eſſe
puto. Et qḋdam eſt opus qḋ eſt cōtra na
turam. ſcilicet mortem affectare. Ac.xxj.
Ego non ſolum alligari. ſed ⁊ mori para
tus ſum pro nomine domini Jheſu. Qḋ
dam quod eſt contra conſuetudinem hu-
manam. ſcilicet diuitias contemnere. Ac
tuum.iij. Argentum ⁊ aurum non eſt me
cum quod autem habeo ⁊c̄. Et quoddaꝫ
quod eſt contra rationem. ſcilicet deum
credere trinum ⁊ vnum. de virgine natuꝫ
⁊ paſſum. Iſta eñ credere non potuerunt
niſi per ſpiritum ſanctum. Sapientie.ix.
Senſum autem tuum quis ſciet. niſi tu
dederis ſapientiaꝫ ⁊ miſeris ſpiritum ſan
ctum eis de altiſſimis. Quoddam quod
eſt ſupra humanam conditionem ſcꝫ nul
lam ad malum habere promptitudinem.
quia ſicut dicitur Geneſis.viij. Senſus
⁊ cogitatō humani cordis prona ſunt ad
malum ab adoleſcentia ſua In apoſtolis
autem fuit quedam natura ad malum ꝓ
na. ſed in bonum confirmata. Pſalmiſta
Ego confirmaui columnas eius. ¶ Se-
cundo oſtenditur qualiter ſit miſſus quia
in ſpecie ignis cum dicitur Miſit ignem.
de quo cantat eccleſia. Aduenit ignis di-

uinus non ꝯburens ſed illuminans non ꝯſumens ſed lucens. Ex quo habetur ꝙ iſte ignis non fuit carbo nec flamma ſed lux. Carbo enim eſt ignis in materia ter/reſtri. ⁊ ideo non apparuit in ſpecie carbo/nis q2 illos quos replet non facit predi/care ꝑpter terrenū queſtum ſed ꝑpter cele ſte premiū. j. Coꝛ. ix Que eſt em̄ merces mea vt euangelium ⁊c. Nec apparuit in ſpecie flamme. q2 flamma eſt ignis in ma teria aeris. ſpūs aūt ſanctus illos quos replet non facit predicare ꝑpter fauorem humanū ſed ꝑpter honorē diuinū Gal. j. Si adhuc hominibꝫ placerē xp̄i ſeruus non eſſem. Apparuit ergo in ſpecie lucis que eſt ſimplex ⁊ puriſſima. q2 quos re/plet predicare facit ex ſincera intentōe. ſcꝫ propter vtilitatem ꝓximi ⁊ honorem dei Phil. iiij. Non quero datum ſed quero fructum ⁊c. ¶ Tercio oſtendit̄ in quos ſit emiſſus ſcꝫ in apoſtolos cum dicitur In oſſibꝫ meis. Apoſtoli enim dicuntur oſſa q2 fuerunt exterius duri ꝑ paſſionū tole/rationē Job. xxij. Solidiſſimi quaſi ere fuſi ſunt. fuerunt ſolidi q2 minas non ti/mebant. ſolidiores q2 verba ꝯtēpnebant ſolidiſſimi q2 mortem deſpiciebant. Inte rius autem fuerunt medullis pleni ꝑ de/uotōnem Job. xxi. Medullis oſſa illius irrigant̄. medulla em̄ ſcd̄m rabanū dicit̄ ex eo ꝙ madefacit oſſa ⁊ eſt calide nature ⁊ dulcis ſapoꝛis. quia deuotio ſpūalis ⁊ animā aridam madefacit. frigidam accē dit. ⁊ mūdi amaritudinem in celeſtē dul/cedinem ꝯuertit. ¶ Quarto oſtendit̄ quare miſſus eſt cū dicit̄ Et erudiuit me. Spi/ritus nanqꝫ ſanctus apoſtolos erudiuit. Nam in credendis dedit eis plenam veri tatem. vnde dicit̄ Spūs veritatis. Jo. xiiij. Spm̄ veritatis quem mūdus non poteſt accipere. In diligendis dedit oꝛdi/natam caritatē. ideo dꝛ Spūs caritatis. j. Jo. iiij. Deus caritas ē ⁊c. In operan/dis dedit perfectam ſanctitatem. Et ideo vocat̄ ſpirituſſanctus Johā. xiiij. Para clitus autem ſpūs ⁊c. In ſuſtinēdis de/dit ꝯſolatōnē m̄ ⁊ iocunditatem Jo. xv. Cum venerit paraclitus

¶ Eodem die Sermo. vij.

SI quis diligit me ſermonē meū ſeruabit ⁊c. Johā. xiiij. Circa ad uentū ſpūſſancti in ſupradictis verbis tria ponunt̄. Primo ipſius ſpūs aduentus ſiue miſſio cum dicit̄ Ad eum veniemus. Scdo miſſi confirmatio cum dꝛ Et manſionem apud eum faciemus. Tercio ipſius miſſi ⁊ confirmati maniſe ſtatio cū dꝛ in principio Si quis diligit me ſermonem meū ſeruabit. ¶ Circa pri mū notandū ꝙ quatuoꝛ ſunt que diſpo/nunt ad ſpūſſancti aduentum ⁊ miſſionē Primū eſt deuota oratio cum libenter hō ad illud hoſpitium vadit ad quod inui/tatur. Noſtre autem oratōnes ſunt que/dam inuitatōnes. Qd autem noſtra ora/tio requirat̄ docet chriſtus Joban. xiiij. Rogabo patrem meum ⁊ alium paracli/tum dabit vobis. Docet tot9 apoſtoloꝝ cetus. de quibus dicit̄ Orationibꝫ apo/ſtolis ⁊c. Docet ꝓpheta qui orando dixit Coꝛ mundum ⁊c. Docet vniuerſalis ec cleſia que dicit. Veni ſancte ſpirit9. ¶ Se/cundū eſt profunda humiliatio. Libenter homo ad illud hoſpitium vadit vbi hono rari ſe credit. Humilitas autem ſpiritui/ſancto honorem facit iuxta illud Eccl. iij. Magna potentia dei ſolius ⁊ ab humili/bus honoꝛat̄. Aqua autē ſpirituſſancti non fluit in montibus ſupboꝝ ſed in val libus humilium Pſal. Qui emittit fon tes in ꝯuallibus. inter medium montiū ptranſibūt aque. Duo montes ſunt due ſpecies ſupbie Vna que naſcit̄ ex re tem poꝛali. ⁊ alia que naſcitur ex re ſpūali. In medio iſtoꝝ montium tranſit humilitas que ſemꝑ tenet mediū. non declinans ad aliquam illarū ſpecieꝝ. Et in iſto medio aque tranſeūt gratiaꝝ. ¶ Terciū eſt coꝛdis

purificatio. Libenter enim homo hoſpita
tur in hoſpicio mundo. ſic ſpiritusſanctus
habitat in corde puro. Pſal. Domuz tu
am decet ſanctitudo domine in longitudi
ne dieꝝ. Gregorius. Tergat ergo ſordes
praui operis qui deo prepat domum mē-
tis. Eſt autem mundanus intellectus ab
omni praua cogitatōe. ſic etiam affectus
ab omni inordinato amore. Opus exteri
us a negligentia ⁊ torpore. Hoc ſignifica
tum eſt Neemie. xij. vbi dicit̃ ꝙ munda-
uerunt populum. portas. ⁊ murum. Per
populum intelligit̃ turba cogitationum.
Per portas ꝯſenſus voluptatis. per mu-
rum bona ſcꝫ opera que animū muniunt.
ne ab ipſis ſuperet̃ hoſtibꝫ ¶ Quartum ē
mentis tranquilla vocatio. Libenter enim
homo ad illud hoſpicium diuertit in quo
quietem inuenire ſe credit. Hinc eſt ꝙ a
poſtoli receperunt ſpiritum ſanctum ſedē
tes. id eſt a curis ſecularibꝫ quieſcentes.
Hinc eſt ꝙ filij iſrahel acceperunt manna
in ſolitudine. id eſt ſpūſſancti dulcedinez
in mentis quiete. Hinc eſt ꝙ helias in ſo
litudine mane ⁊ veſpere pane ⁊ carnibus
paſcebatur. veniens autem ad populum
vix buccellam panis inuenit. quia homo
in mentis quiete diuinas conſolationes
recipit. in turbatione autem famem inue-
nit. ¶ Secūdo ſunt quedam que diſponūt
ad ipſius ſpiritusſancti confirmationem.
cum dicitur. Et manſionem apud eum fa
ciemus. ⁊ iſta ſunt quatuor ¶ Primum
eſt meditatio mortis. Sicut enim mate-
rialis ignis conſeruatur ſub cinere. ſic ſpi
ritusſanctus ſub mortis meditatōe. Me
moria enim mortis gratiam conſeruat qꝛ
facit humilem animū. Eccleſ. v. Quid
ſuperbis terra ⁊ cinis. Vitat caſum Eiuſ
dem. vij. In omnibꝫ operibꝫ tuis memo
rare nouiſſima tua ⁊ ineternū non pecca-
bis. Dat ꝑfectum. Grego. Valde ſe ſol-
licitat in bono opere. qui ſemꝑ cogitat dē
extremo fine. ¶ Secundum eſt mortificatō
carnis. Carnes enim ꝯſeruantur ex ſalis
appoſitione. ſic ſpūſſanctus ex carnis mor
tificatōe. Math. ix. Omnis victima ſale
ſalietur. Aque ſtantes ſm ambro. putreſ
cunt. ſed per diuerſos lapides currentes
in ſuo vigore ꝑſiſtunt Sic anima ſtans in
ocio putreſcit cito ex peccato. ſed quando
inter diuerſos lapides vigiliaꝝ ⁊ ieiunio-
rum frangitur. in gratia conſeruatur. Et
ſm auguſtinuz in libro de ciuitate dei. Eſt
quidam fons qui in die frigeſcit. in nocte
caleſcit. quia ignis ſpūſſancti in ꝓſperita
te extinguit̃. ⁊ in aſperitate penitentie con
ſeruatur ¶ Tercium eſt diuini timoris pre
ſentia. Sicut enim domus ſtare non pōt
ſi non habet ſtabile fundamentum ⁊ forte
tectum. ſic nec anima ſi non habet timorē
Qđ timor ſit fundamentum dicitur Ec-
cleſiaſtici. xxvij. Si nō timore domini in
ſtanter tenueris te. cito ſubuertet̃ domus
tua. Et ꝙ ſit tectum. Eiuſdem. xxv. cap̄.
Timor domini ſuper omnia ſe ſuperpoſu
¶ it. Quartum eſt cuſtodia exterioris homi
nis. Sicut enim vas plenum balſamo a
pertum relictum cito effunditur. ſic balſa
mum gratie dei in eua effuſum eſt. ⁊ in a-
dam per omnes quinqꝫ ſenſus ſcꝫ viſum
⁊ auditum. guſtum. odoratum ⁊ tactum.
Eccleſ. xx. Gratie fatuorum effundentur
¶ Tercio ſunt quedam que faciunt ad ſpi-
ritusſancti miſſi ⁊ confirmati oſtenſionez.
Et illa ſunt quatuor. Spūs enim ſanctꝰ
oſtenſus eſt in quadruplici ſigno. ſcilicet
nubis. columbe. flatus. ⁊ ignis. ꝑ que da
tur intelligi ꝙ quatuor ſunt ſigna ꝑ que
quis poteſt agnoſcere ſe habere ſpiritum
ſanctum. Primum ſignum eſt abundan
tia lacrimaꝝ. ⁊ ideo apparuit in ſpecie nu-
bis ſuper chriſtum transfiguratuz. Pſal.
Flauit ſpūs eius ⁊ fluent aque. Gene. j.
Spūs domini ferebat̃ ſuꝑ aquas ſcꝫ la-
crimaꝝ ¶ Secundū eſt dimiſſio iniuriaꝝ.
⁊ ideo apparuit in ſpecie colūbe que felle
caret. ⁊ ideo Sap̄. vij. vocat̃ ſpūſſanctus

ſuauis benignus ⁊ humanus. qꝛ facit homines ſuaues in corde. benignos i ſermone. ⁊ humanos in omni ꝯuerſatõne. ¶ Tercium eſt ꝯtemptus temporalium. ⁊ ideo apparuit in ſpecie flatus. qꝛ omnia tꝑalia facit ꝯtemnere tanqꝫ flatum vaporem et fumū. Et ideo legit̃ de ſampſone ꝙ cum ſpiritus domini in eū irruit leonem interfecit. philiſteos ſupauit ⁊ vīcula dirupit. Per leonem intelligit̃ ſupbia. per philiſteos qui interpretant̃ cadentes intelligunt̃ diuitie ſiue ipſa auaricia qꝛ ſicut dr̃ Prouer. xi. Qui ꝯfidit i diuitijs corruet Sed ꝑ vincula intelligitur ipſa carnalis ꝯcupiſcentia. iuxta illud Eccle. vij. Uincula enim ſunt manus illius ¶ Quartū eſt deſideriū ſupnoꝝ. ⁊ idō apparuit in ſpecie ignis qui ſemꝑ habet ſurſum ferri Ezech viij. Eleuauit me ſpūs inter terrā ⁊ celū. vbicūqꝫ ergo eſt fumus aromaticus ſcti deſiderij. ſignū eſt ꝙ ibi ſit ignis ſpūſſcti. Grego. Qui mente integra dominū deſiderat, pfecto iam habet quem amat

¶ De ſancta Trinitate.
Sermo primus

O Altitudo diuitiarum ſapientie ⁊ ſciētie dei. Rom̄. xi. Feſtum ſancte trinitatis quidā celebrant in dn̄ica que eſt octaua penthecoſtes que eſt principium dominicaꝝ. ad innuendum ꝙ deus eſt prima cauſa oīm Sed alij celebrant illō feſtum in vltima dominica. ad innuendū ꝙ deus eſt finis omniū Alij nunqꝫ celebrant contenti illa laude ꝯtinua trinitatis qua dicit̃. gloria patri ⁊ filio ⁊c̃. vt oſtendat̃ ꝙ ē gubernatrix ⁊ ꝯſeruatrix omniuꝫ. Apoſtolus igit̃ licꝫ raptus fuerit vſqꝫ ad tercium celum. tamen non eſt auſus miſteriū ſancte trinitatis curioſe inueſtigare. Sꝫ in verba admiratõnis ⁊ laudis ꝓrūpens dicit O altitudo diuitiaꝝ. In quibꝰ verbis tria ponit. Primo ꝙ ipſa beata trinitas non eſt curioſe inueſtiganda. cū dicit O altitudo diuitiaꝝ ſapientie ⁊ ſcientie dei ⁊c̃. Curioſe enim hoc inueſtigare vanū eſſet ac piculoſum ⁊ ꝯfuſione dignū. Uanū quidē eſſet qꝛ intentum ſuū ꝯſequi non poſſet. Eccle. iij. Altiora te ne qſieris. ⁊ fortiora te ne ſcrutatus fueris ⁊c̃. Unde legit̃ ꝙ eo tempore quo beatus Auguſ. libros de trinitate faciebat. quendā puerulum in litore maris inuenit qui cū quodā cocleari argenteo aquam maris in quandā puaꝫ foueam refundebat dicēs ſe velle totum mare in illam foueam refundere. Cui auguſtinus ꝓuocatus ait. Quomodo hoc poſſet fieri cum mare ſit magnū ⁊ coclear modicū ac fouea pua. Et ille. Facilius ē mihi hoc agere qꝫ tibi id qđ cogitas adimplere Cogitas eñ in libro tuo miſteriū trinitatis comprehendere cum liber tuus ſit pua fouea ad recipiendū. ingeniū tuū modicum coclear ad inquirendū. ⁊ trinitas ipſa immēſum pelagus ad exhauriēdum. ſtatimqꝫ puer diſparuit. ¶ Scđo hoc eſſet piculoſum qꝛ ex nimia immenſitate luminis poſſet incurrere cecitatē erroris. Prouer. xxv. Sicut qui mel multuꝫ comedit non eſt ei bonuꝫ. ſic qui pſcrutator eſt maieſtatis opprimet̃ gloria. Auguſ. in libro de trinitate vbi querit̃ vnitas trinitatis patris ⁊ filij ⁊ ſpūſſancti nuſqꝫ periculoſius alicubi erratur. nec laborioſius aliquid queritur. nec fructuoſius aliquid inuenit̃. vnde legit̃ in apocriſis Eſdre. ꝙ cū ipe eſdras ꝓfunda dī inquirere vellet ad ſeipſuꝫ reductus eſt ne ſupra ſe nimis eleuaretur angelo ſibi dicente. Si vales flammā ignis pondera. flatum venti menſura. diei preterita reuoca. quaſi dicat. ſi hec que infima ſunt nō vales comprehendere. quomodo hec que diuina ſunt valebis attingere ¶ Tercio hoc eſſet cōfuſione ꝯdignum. Dixit enim rabi moyſes ꝙ tu multiſce dixerunt. ꝙ quicunqꝫ ingenium ſuū ponit circa quatuor recipiet ꝯfuſionē

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf